

Druhý srpnový týden (8. - 14. 8.), Julské Alpy, Slovinsko, Triglavský Národní park, Tolmin. Co má tohle všechno společného? Mistrovství České republiky v paraglidingu 2004.

S účastí 123 pilotů a pilotek ze třinácti zemí (Česko, Slovinsko, Slovensko, Polsko, Izrael, Kanada, Německo, Rusko, Španělsko, Norsko, Velká Británie, Nizozemsko, Litva) mohli být organizátoři více než spokojeni. Vysoké účasti pravděpodobně nepomohlo místo konání v zajímavém neokoukaném terénu, vhodné zvolený termín i dobré a včasné publikované informace v kalendáři FAI. Federace také závod zařadila a dle FAI 2 se bodovalo v závodech

do světového žebříčku. Počasí během závodů bylo kapitola sama pro sebe, ale ze sedmi závodů dnů se uletělo pět kol a tím se závody řadí mezi vydařené.

Vyhlašeno bylo celkem devět kategorií: MCR open, performance, standard, ženy, juniory, závody celkové v kategoriích open, performance, ženy a týmy (ve čtvrtcích). Výsledky naleznete na konci článku a detailně na <http://czechopen.paraglidinc.cz>.

K organizaci závodů se nabíží srovnání s loňskými závody v Essansu del Grappa v Itálii, které pořádal Karel Vrbovský a Mirek Stěhula. Organizátoři těchto loňských se osvědčili, ale v Tolminu letos v srpnu

Honza Habermann, Markéta Povolná a Karel Vrbovský překonali loňský rok nejméně o 200 %. Místem konání se stal velký stadion v Tolminu (proslavil od mistního atletického klubu) s technickými budovami, které byly realizacímu týmu k dispozici.

V předpolí bylo možno vybudovat starový tábor pro závodníky, a i když na takovou kapacitu nebyl stadion koncipován, byly k dispozici i toalety a teplá sprcha (na tu se ale muselo přivstát). Každý pilot, který se dostal k registraci obdržel zlamimovanou identifikační kartu se svou fotografií, tričko, mapu, otáčecí body do své GPS a listky na vývozy. Průběh závodů pak zprostředkoval několik povedených party.

Jedna z těch lepiš se konala v cili jedného z kol v Drežnici. Loučka vedla kosaletická položená na vyšší v horách byla páskou z hostince Jeklin Hram nabídl re-alizačnímu týmu spolupráci, hudbu a pohoštění za sponzorskou cenu. Firma Gradient pak přidala 100 litrů dobrého slovinského vína.

Vývozy na kopec zajišťovalo mimo sponzorského Opla Vivaro i několik domluvených codavek. Především však pronajata mistri autodoprava. Ve dvou mikrobusech pro dvaadvacet lidí a jednom nákladním (pro padáková křídla) dokázala dopravit většinu závodníků na vrchol Ko-

Paragliding Czech Open 2004

baly s ohledem na křivolakou úzkou silnici, relativně svižně. S vyřízením potřebných dokladů a povolením pro závody mohli místní pilot Sergej Čujeck. Když vlastní závody začaly, dostal se na kon-tyhlu zástupce slovinského úřadu pro civilní letectví (obdobu českého UCL). Revize proběhla bez připomínek na výbornou. K předložení byly požadovány například FAI licence od závodníků, pojištění, kontrolován byl lékařský doprovod, zajištění bezpečnosti pilotů, zdroje meteo údajů a další. S vlastními závody pomáhal kromě řidičů svozových automobilů tým tří profesionálních organizátorů a týmový lékař.

Jak prožíval Mistrovství CR v paraglidingu 2004 jsem se zeptal jednoho z pilo-

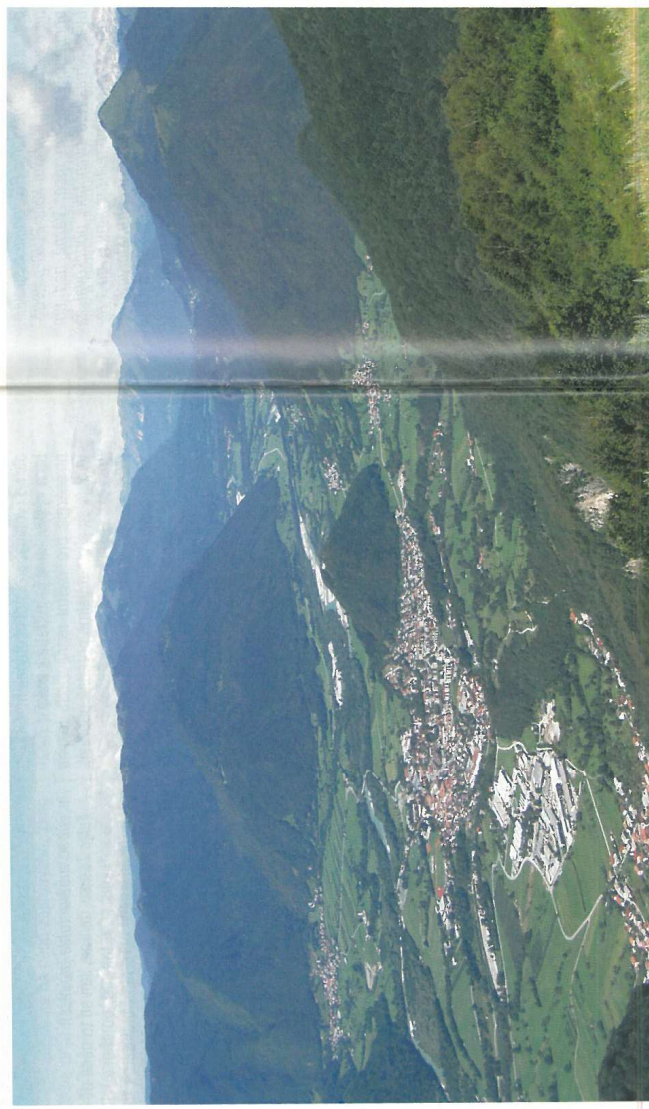
tů Tomáše Hrabala – vítěze MČR v kategorii performance: „Průběh závodů byl vydařený. Po organizační stránce vše klapalo, letový terén mě zaujal, jen počasí se chovalo opatrně, než bylo předpověďáno. Jeden den byla předpokládána tvorbabouřek a vypsal se závod na 50 km s posledním přistáním už památ minut po čtvrté. Přesto se dalo letět ještě několik hodin, ale to se dopoledne nedalo tušit. Obdobně jiný den měly být skvělé podmínky na 100km přelet, jenže tehdy pro zhoršení počasí nikdo do pásky nedoletěl a sedalo se na polovinu trasy. Osobně nejzávodím dlouho, toto jsou moje páté závody a z úspěchů, které jsem zde dosáhl mám opravdovou radost.“

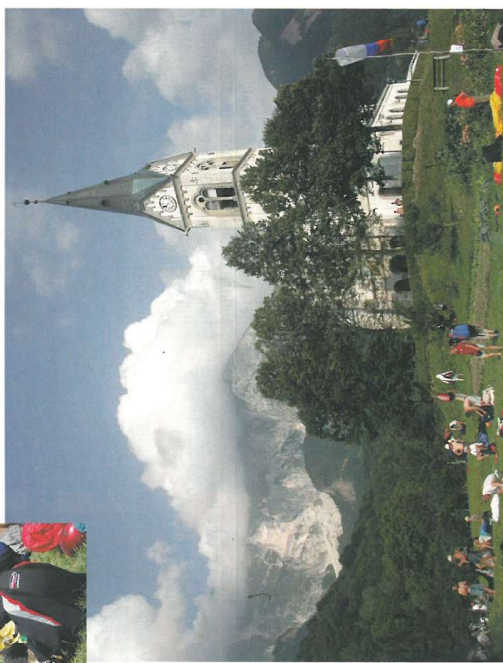
PRŮBĚH Mistrovství ČR v paraglidingu 2004

Neděle 8. 8. 2004: Do task committee byli na prvním briefingu zvoleni Tomáš Brauner (ČR), František Pavloušek (ČR) a Aljaž Valič (SVN). Počasí, které v první den nebylo příliš nakloněno termickému létání, dovolilo vypsat trasu dlouhou 25 kilometrů – nejkratší trasu celých závodů. Průběh tohoto tasku se podobal sprintu – nejlépe ji uletěl Tomáš Brauner v čase kolem třiceti minut, což později komentoval slovy: „Vůbec jsem netočil, letěl jsem jenom rovně, až na stadion.“ Za ním v těsném závěsu doletěl Dejan Adamovič (SVN), Wojtek Malyszewski (PL) a česká závodnice Petra Krausová.

Pondělí 9. 8. 2004: Počasí v pondělí závodům přálo více a závodníci si tak mohli po-

prvé prohlédnout na trasu dlouhé padesát kilometrů údolí řeky Soči směrem na Kobariž. Tam byl za horou Stol otáčivý bod. Ti, kteří doletěli do pásky, přistávali (jako většímu kol) na stadionu v Tolminu. Do cíle doletěla polovina závodníků v čele s Ru-

sem Nikolajem Šorokhovem a Čechy Ondrou Dupalem a Radkem Večerou. Návratová polovina kola byla složitější, než se čekalo, a to i přes zlepšené odpolední počasí.

Úterý 10. 8. 2004: „Podle předpovědi bude dnes skvělý letový den“, hlásil Karel Vrbovský a to byl i jeden z argumentů pro task committee na vypsaní trasy dlouhé přes sto kilometrů (106 km). Ranní vývoj tomu nasvědčoval, ale skutečnost byla poněkud jiná. Ze západu se brzy po otevření startovního okna začala nasouvat vysoká oblačnost, která za chvíli zacekovala celé údolí Soči. Trasa Kozlov rob - most Žaga - Tolminski Kuk - vrchol nad Onojami - stadion Tolmin, se zdála se svým cílem po pár kilometrech závodu stále náročnější. Postupně se zhoršily zkušenosti a nale-

tané hodiny, a jen ti nejlepší se dostali na sedesát kilometrů trati - Urban Valič (SVN), druhý Dejan Adamovič (SVN) a třetí Radek Večeřa. Goal beer - dárkového piva v cílové páse se tento den nikdo nedočkal. Neplněné přistání potkalo Davida Bzřického. Při dotyku se zemí se mu podařilo zamotat nohu pod sebe a kost nevydržela.

Středa 11. 8. 2004: Specialitou závodu byla a vypsaná trasa 56 kilometrů s cílem

závodech. Ze stromu mu pak pomohla zajištěná horská služba.

Čtvrtek 12. 8. 2004: Trasa téměř stejně dlouhá jako včerejší - 52 kilometrů - začala stejně jako ostatní dny na startovačce Kobala ve výšce 1080 m n. m. Počasí se proti minulým dnům zhoršilo a celou oblast pokrývala solidní souvislá oblačnost. Trasa s klasickým startovním bodem Kozlov rob v údolí, vedla podél Soči do Kobarižu, zpět na Maya Johnson camp (dnes již zrušený kemp), zpátky do Kobarižu a přes vesnici Voite na stadion Tolmin. Dnesního cílového piva se v cíli napilo dvanáct pilotů. První čtvrtětní metu obsadil Dejan Adamovič (SVN), druhý byl David Ohlidal a třetí Radek Večeřa.

Pátek 13. 8. 2004: Snad poprvé během závodu předpověď počasí odpovídala skutečnému stavu. Přechod fronty přinesl spoustu vody a naději pro ty, kteří neradi létají v pátek třináctého. Několikrát odloženy brífink s konečnou platností rozhoduje o prvním neletovém dni.

Volno využili někteří piloti k dospání spánkového deficitu a jiní naopak k vyletům po okolí. Triglavský národní park, ve kterém se Tolmin nachází, nabízí spoustu

